

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 693/2022-40

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného SCHUBERT & partners, s. r. o., Vansovej 2, Bratislava, proti postupu a rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 9C/265/2014 z 12. decembra 2017, rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 9Co/80/2018 zo 4. apríla 2019 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 9Cdo/206/2020 zo 17. augusta 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 23. novembra 2022 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom okresného súdu a základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 48 ods. 2 ústavy, na rovnosť účastníkov v konaní pred súdom podľa čl. 47 ods. 3 ústavy a vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práv na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) rozhodnutiami v civilnom spore, ktoré žiada zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľ žiada od okresného a krajského súdu finančné zadostučinenie.

II.

2. Mesto sa proti sťažovateľovi žalobou z roku 2014 domáhalo určenia vlastníctva k nehnuteľnosti. Mestské zastupiteľstvo v apríli 2008 schválilo prevod nehnuteľnosti ako vklad do dcérskej spoločnosti mesta, [REDAKOVANÉ], a poverilo primátora uzavrieť kúpnu zmluvu, ktorá bola v júni 2008 zavkladovaná do katastra. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] kúpnu zmluvou zavkladovanou do katastra v júli 2008 previedli vlastníctvo k nehnuteľnosti na sťažovateľa. Primátor mesta bol v roku 2014 právoplatne uznaný vinným, že bez schválenia mestského zastupiteľstva uzavrel so sťažovateľom zmluvu o budúcej kúpnej zmluve, predmetom ktorej mala byť nehnuteľnosť,

poslancom prezentoval potrebu prevodu nehnuteľnosti [REDAKOVANÉ] pre prebytočnosť, cenu nehnuteľnosti určil svojvoľne bez vedomia poslancov, pozmenil výpis z uznesenia zastupiteľstva, na čo následne vykonávajú práva valného zhromaždenia v [REDAKOVANÉ] tieto previedli vlastníctvo k nehnuteľnosti na sťažovateľa za značne podhodnotenú cenu.

3. Okresný súd ústavnou sťažnosťou namietaným rozsudkom žalobe vyhovel a určil, že vlastníkom nehnuteľnosti je mesto. Okresný súd posúdil kúpne zmluvy ako neplatné a vyvodil záver, že sťažovateľ nebol dobromyseľný, a preto nemôže jeho vlastnícke právo požívať ochranu. Za nedôvodnú považoval sťažovateľovu námietku, že mesto podalo žalobu až po šiestich rokoch, keď preukázanie naliehavého právneho záujmu nie je časovo ohraničené. Okresný súd predbežne vyriešil neplatnosť kúpnej zmluvy medzi mestom a [REDAKOVANÉ]. Považoval za nesporne preukázané, že k prevodu nehnuteľnosti na [REDAKOVANÉ] došlo protiprávnym konaním primátora, a preto je pre rozpor so zákonom absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Preto nemohol ani sťažovateľ platne nadobudnúť vlastnícke právo od [REDAKOVANÉ], keďže nikto nemôže previesť na iného viac práv ako má. Okresný súd skúmal aj dobromyseľnosť [REDAKOVANÉ] a sťažovateľa pri jednotlivých prevodoch. Vo vzťahu k sťažovateľovi zohľadnil, že v čase prevodov bol členom finančnej komisie zastupiteľstva, a preto musel mať vedomosť, ako sa s majetkom mesta nakladá, čo odôvodňuje potrebu postupu s náležitejšou starostlivosťou. To platí o to viac, že od počiatku mal záujem vlastníť nehnuteľnosť, lenže k uzavretiu kúpnej zmluvy na základe zmluvy o budúcej zmluve nedošlo.

4. Sťažovateľ pre skutkové a právne vady rozsudku podal odvolanie. Namietal, že okresný súd nezdôvodnil, v čom zmluva medzi mestom a [REDAKOVANÉ] odporuje zákonu a ako dospel k protiprávnemu prevodu konaním primátora, keď mestské zastupiteľstvo prejavilo súhlas s prevodom nehnuteľnosti na [REDAKOVANÉ]. Podľa sťažovateľa v čase uzavretia zmluvy s [REDAKOVANÉ] nemohol vedieť, že prevodca konal protiprávne. Podľa zmluvy o budúcej zmluve sa len domáhal splnenia povinnosti mesta previesť na neho vlastníctvo k nehnuteľnosti. Okresný súd nezohľadnil, že primátor bol trestne stíhaný až v roku 2013, a preto [REDAKOVANÉ] v čase nadobudnutia vlastníctva nemohli vedieť, že primátor koná protiprávne. Okresnému súdu vytkol, že neskúmal, či finančná komisia, ktorej bol členom, mala kompetencie umožňujúce jej sa dozvedieť o pochybeniach pri prevode na [REDAKOVANÉ]. Sťažovateľ okresnému súdu vytkol, že sa nevysporiadal s jeho argumentáciou, že mesto svojím konaním v rozpore s dobrými mravmi spôsobilo pochybenia pri prevodoch, a preto by výkonu jeho práva nemala byť poskytnutá ochrana. Sťažovateľ v dôsledku konania mesta a neodôvodneného oneskoreného podania žaloby príde o nehnuteľnosť, ale aj možnosť domáhať sa vrátenia kúpnej ceny pre zánik [REDAKOVANÉ] bez právneho nástupcu. Sťažovateľ namietal nedostatočné vysporiadanie sa s preukázaním naliehavosti právneho záujmu, keď mesto nepodalo žalobu bezodkladne po tom, keď sa dozvedelo o neoprávnenom zásahu do jeho práva.

5. Krajský súd namietaným rozsudkom potvrdil rozsudok okresného súdu. K námietke o nedostatočnom preukázaní naliehavého právneho záujmu uviedol, že len podanou určovacou žalobou môže mesto dosiahnuť odstránenie spornosti práva. K námietkam o platnosti zmluvy medzi mestom a [REDAKOVANÉ], poukazujúc na judikatúru o potrebe skutočnej vôle zastupiteľstva pri majetkovom úkone, uviedol, že z vykonaného dokazovania bol nesporne preukázaný spôsob uzavretia zmlúv a priebeh a výsledok rokovania zastupiteľstva k zmluve mesta a [REDAKOVANÉ]. Tiež nebolo sporné, že trestným činom primátora došlo k falšovaniu uznesenia, ktorým

bol schválený prevod na [REDAKOVANÉ]. Krajský súd konštatoval, že zmluva medzi mestom a [REDAKOVANÉ] ako súčasť skutku, za ktorý bol primátor odsúdený, je absolútne neplatná pre rozpor so zákonom. Preto je správny záver okresného súdu, že [REDAKOVANÉ] sa nikdy nestali vlastníkom, a preto ani sťažovateľ nemohol platne nadobudnúť vlastnícke právo. Správne sa okresný súd vysporiadal aj s kolíziou hodnôt vlastníctva mesta a dobromyseľnosti sťažovateľa. K tomu uviedol, že stav zapísaný v katastri nehnuteľností bez ďalšieho neprezumuje dobrú vieru. Podľa krajského súdu okresný súd prihliadol na individuálne okolnosti za rešpektovania princípov spravodlivosti. K námietke o nedostatočnom odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že okresný súd sa vysporiadal so všetkými pre vec podstatnými otázkami a dostatočne objasnil skutkový a právny základ rozhodnutia.

6. Sťažovateľ podal proti rozsudku krajského súdu dovolanie, pretože mu súdy nesprávnym procesným postupom znemožnili uskutočňovanie jeho procesných práv v miere porušenia jeho práva na spravodlivý proces. Sťažovateľ súdom vytkol, že nezdôvodnili (i) odmietnutie návrhu na výsluch svedkov, (ii) možnosť odopretia ochrany mestu pre jeho konanie v rozpore s dobrými mravmi a (iii) nezohľadnenie vedomosti mesta o pochybeniach pri prevode. Pri skutkových záveroch považoval sťažovateľ za svojvoľné (i) nevysporiadanie sa v uznesení zastupiteľstva vyjadrenou vôľou previesť nehnuteľnosť, (ii) v jeho neprospech posúdenú dobrú vieru primátora a [REDAKOVANÉ] a (iii) nezohľadnenie toho, že finančná komisia nerokovala o prvom prevode.

7. Namietaným uznesením najvyšší súd dovolanie sťažovateľa odmietol pre neprípustnosť. Najvyšší súd v rámci prieskumu nezistil, že by dokazovanie vykazovalo závažné nedostatky alebo že by súdmi prijaté skutkové závery boli svojvoľné, neudržateľné či poznačené zjavným omylom, ktorý by poprel podstatu a účel práva na spravodlivý proces. K námietke, že súdy zohľadnili trestný rozsudok, uviedol, že postupovali zákonne, keďže podľa § 193 Civilného sporového poriadku sú viazané rozhodnutím orgánu o tom, že bol spáchaný trestný čin. Dodal, že z obsahu zápisníc o pojednávaniach, na ktorých bol trestný rozsudok vykonaný, nevyplýva, že by sťažovateľ nemal možnosť sa s ním oboznámiť. Podľa najvyššieho súdu sťažovateľ dovolanie odôvodnil aj nesprávnym právnym posúdením, ktorým však nevymedzil prípustnosť dovolania podľa § 421 Civilného sporového poriadku. Preto sa nemohol vecne zaoberať dovolacími námietkami (i) o vôli mesta previesť nehnuteľnosť prejavenej uznesením zastupiteľstva, (ii) o skutočnostiach zakladajúcich nedobromyseľnosť sťažovateľa pri zohľadnení individuálnych okolností prípadu a (iii) konaní mesta v rozpore s dobrými mravmi.

III.

8. Porušenie práva na súdnu ochranu sťažovateľ identifikuje v tom, že všeobecné súdy (i) dostatočne logicky a konzistentne neodôvodnili namietané rozhodnutia, (ii) nijak nereagovali na jeho návrh na výsluch svedkov a (iii) svojvoľne v rozpore s vykonanými dôkazmi vyhodnotili jeho nedobromyseľnosť pri nadobudnutí vlastníctva. Porušenie rovnosti strán sporu sťažovateľ vidí v tom, že sa súdy nijak nevysporiadali s jeho argumentáciou o aplikácii § 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práva v rozpore s dobrými mravmi nepožíva právnu ochranu, keďže mesto sa dovoľovalo neplatnosti, ktorú samo protiprávne spôsobilo. Sťažovateľ namieta aj porušenie práva na konanie bez zbytočných prieťahov, keď okresný súd takmer jeden rok po doručení dovolania nevykonal žiadne procesné úkony. Porušenie práva vlastníť majetok sťažovateľ vidí v tom, že namietanými rozhodnutiami mu bolo odňaté vlastnícke právo k nehnuteľnosti, pričom

nemá možnosť domáhať sa vrátenia riadne zaplatenej kúpnej ceny, keďže [REDAKOVANÉ] zanikli bez právneho nástupcu. Zdôrazňuje, že pochybenia prevodu z mesta na [REDAKOVANÉ] boli zistené kontrolórkou až pol roka po tom, čo nehnuteľnosť nadobudol, a dovtedy ani nemohol mať žiadne vedomosti o týchto pochybeniach.

IV.

9. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta všetky rozhodnutia všeobecných súdov v civilnom spore, pričom spochybňuje ich vecnú správnosť v rozsahu arbitrárnych a svojvoľných skutkových zistení. Námietky sťažovateľa o arbitrárnych, svojvoľných a nedostatočne odôvodnených skutkových záveroch okresného súdu boli predmetom odvolania sťažovateľa, o ktorom rozhodol krajský súd ústavnou sťažnosťou namietaným rozsudkom. Právomoc krajského súdu, ktorý o odvolaní sťažovateľa rozhodol, vylučuje právomoc ústavného súdu vo vzťahu k namietanému rozsudku okresného súdu, čo odôvodňuje odmietnutie ústavnej sťažnosti v tomto rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. a) v spojení s § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

10. Totožné sťažnostné námietky vo vzťahu k záverom krajského súdu boli predmetom dovolania, o ktorom rozhodol najvyšší súd ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ mohol a aj podal dovolanie, s ktorým sa najvyšší súd, vyhodnocujúc prípustnosť dovolania, zaoberal v namietanom uznesení. Právomoc najvyššieho súdu, ktorý o dovolaní sťažovateľa rozhodol, vylučuje právomoc ústavného súdu vo vzťahu k ústavnou sťažnosťou namietanému rozsudku krajského súdu, čo odôvodňuje odmietnutie ústavnej sťažnosti v tomto rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. a) v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

11. Sťažovateľ najvyššiemu súdu vo všeobecnosti vytýka, že nenapravil ním namietané procesné pochybenia okresného a krajského súdu, opakujúc dovoláciu argumentáciu. Napriek tomu, že vo vzťahu k rozsudku okresného a krajského súdu nie je daná právomoc ústavného súdu, ich závery a postupy treba posúdiť v súvislosti s uznesením najvyššieho súdu o neexistencii dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku. Z hľadiska ústavného posúdenia treba rešpektovať právomoc najvyššieho súdu ústavne konformným spôsobom vymedzovať si prípustnosť dovolania a vychádzať z toho, že v prvom rade je vecou najvyššieho súdu určovať si koncepciu interpretácie prípustnosti mimoriadnych opravných prostriedkov, a to za predpokladu, že táto nie je nepriateľská z hľadiska ochrany základných práv a slobôd. Z ústavného hľadiska je podmienkou, aby takáto interpretácia nebola svojvoľná, ale ani formalistická a aby bola čo najústálenejšia, a teda súladná s právom na súdnu ochranu.

12. Sťažnostná námetka o opomenutom dôkaze, navrhovanom výsluchu svedkov, nie je dôvodná. Hoci z rozsudku okresného súdu nie je zrejmé, prečo nebolo sťažovateľovmu návrhu vyhovené, najvyšší súd ústavne udržateľne odôvodnil, prečo nevyhovel tomuto dovolaciemu dôvodu. K tomu najvyšší súd uviedol, že nebolo povinnosťou okresného súdu zaoberať sa prvotnými návrhmi na dokazovanie vzhľadom na záverečné stanovisko sťažovateľa k dokazovaniu. Okresný súd na pojednávaní zamietol sťažovateľov návrh, na vykonaní ktorého pred skončením dokazovania už netrval. K tomu navyše dodal, že procesné pochybenie okresného súdu môže byť predmetom dovolacieho prieskumu, len ak bolo riadne a včas uplatnené v odvolacom konaní. Keďže sťažovateľ

túto námietku v odvolaní výslovne neuplatnil, odvolací súd na ňu nemohol reagovať, a preto na ňu najvyšší súd nemohol prihliadnúť.

13. Sťažnostná námietka, že sa súdy nevysporiadali s argumentáciou sťažovateľa o neposkytnutí právnej ochrany mestu pre jeho konania v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nie je dôvodná. Hoci sa s ňou súdy v odôvodneniach výslovne nevysporiadali, implicitne odpoveď možno nájsť v konštatovaní krajského súdu, že absolútnej neplatnosti sa môže dovolávať aj ten, kto rozpor so zákonom spôsobil. Ak sa jej môže dovolávať ten, kto rozpor so zákonom spôsobil, potom nie je dôvod, aby sa jej nemohol dovolávať ten, ktorý podľa sťažovateľa konal len v rozpore s dobrými mravmi. Navyše protiprávne v rozpore so zákonom konal iba primátor, nie mesto, preto by nebolo vhodné, aby mesto nieslo následky v neposkytnutí ochrany za konanie primátora. K tomu možno dodať, že § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka v konkrétnych prípadoch umožňuje zamedziť účinkom výkonu subjektívnych práv a povinností z občiansko-právnych vzťahov, ale nemôže vylúčiť účinky zákonom predvídanej skutočnosti pre vznik, zmenu alebo zánik právnych vzťahov. Preto nemožno bez ďalšieho vylúčiť účinky absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Pomocou § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemožno neprihliadnúť na to, že právo nevzniklo a nezaniklo, možno len odoprieť ochranu jeho výkonu. To, či v okolnostiach sťažovateľovej veci mal byť aplikovaný § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, je právnym posúdením, prípustným prieskumom dovolacím súdom, čo však sťažovateľ v dovolaní nevymedzil.

14. K sťažnostnej námietke o dobromyseľnosti sťažovateľa treba uviesť, že otázka posúdenia dobrej viery nadobúdateľa nie je skutkovou otázkou, ale právnou, ktorá môže byť predmetom dovolacieho prieskumu. Keďže sťažovateľ dovolaním nenamietal nesprávne právne posúdenie, v rámci ústavného prieskumu uznesenia najvyššieho súdu môže byť jeho predmetom len to, či konajúce súdy dostatočne, zrozumiteľne a bez zjavného omylu vo vyhodnotení dôkazov odôvodnili nedobromyseľnosť sťažovateľa. Aj napriek rozhodnutiu veľkého senátu najvyššieho súdu, ktoré kategoricky vylučuje prelomenie zásady, že nikto nemôže na iného previesť viac práv, ako má, súdy pristúpili k posudzovaniu kolízie dvoch ústavných hodnôt v intenciách rozhodnutia ústavného súdu predchádzajúceho rozhodnutiu veľkého senátu. Túto sťažnostnú námietku treba posudzovať spoločne s námietkou o nedostatočnom odôvodnení namietaných rozhodnutí, keďže podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa o nespravodlivom odňatí jeho vlastníctva v dôsledku nie jeho, ale protiprávneho konania mesta, o ktorom v čase nadobudnutia nemohol mať vedomosť.

15. Vo vzťahu ku konaniu sťažovateľa, z ktorého súdy prijali záver o jeho nedobromyseľnosti, považovali za preukázané, že nehnuteľnosť ako susediacu s jeho pozemkami chcel vlastniť, čo bolo premietnuté do zmluvy o budúcej kúpnej zmluve. K odvolávaniu sa sťažovateľa len na realizáciu tejto zmluvy súdy uviedli, že aj táto by bola pre absenciu súhlasu zastupiteľstva neplatná. Konštatovali aj to, že sťažovateľ bol od roku 2006 členom finančnej komisie zastupiteľstva, a preto za vyvinutia maximálneho úsilia musel mať vedomosť o pochybeniach mesta a o výsledkoch finančnej kontroly. Navyše, ako člen komisie v čase uzavretia kúpnej zmluvy musel poznať zákonný postup prevodu majetku mesta a skutočnú trhovú hodnotu nehnuteľnosti. Preto sa dalo od sťažovateľa očakávať, že bude postupovať s náležitou starostlivosťou a preverí si splnenie podmienok prevodov. Súdy zohľadnili aj to, že primátor sťažovateľovi pomáhal pri nadobudnutí nehnuteľnosti, keď bezprostredne po jej predaji [REDAKOVANÉ] oznámil

ich konateľovi, že nehnuteľnosť bude odpredaná sťažovateľovi, ktorý si sám vyhotovil návrh zmluvy.

16. Vo veci sťažovateľa nie je priestor na záver, že by sa najvyšší súd dopustil ústavne neudržateľného odmietnutia prípustnosti dovolania. Namietané uznesenie najvyššieho súdu obsahuje vysporiadanie sa s argumentáciou sťažovateľa, či už rozdelením dovolacích dôvodov na vady zmätočnosti, ktoré preskúmal, a na vady právne, ktoré pre ich nevymedzenie sťažovateľom podrobiť prieskumu nemohol. Najvyšší súd sa dostatočným spôsobom vysporiadal s námietkami sťažovateľa, pričom mu zároveň poskytol zrozumiteľnú a ústavne akceptovateľnú odpoveď, prečo jeho námietkam nebolo možné vyhovieť. Najvyšší súd v kontexte judikatúry ústavného súdu posudzoval aj to, či voľné hodnotenie dôkazov nebolo v rozpore s možným a logicky prípustným skutkovým záverom. So sťažnostnými námietkami sa nedá stotožniť, čo platí osobitne z toho dôvodu, že ústavnoprávna argumentácia sťažovateľa je znova pokračovaním jeho odvolacej a dovolacej argumentácie. Z odôvodnenia najvyššieho súdu je zrejmé, že vo veci konajúce súdy postupovali v súlade s Civilným sporovým poriadkom s tým, že sťažovateľovi boli zachované jeho procesné práva v miere spravodlivého súdneho procesu. Záver najvyššieho súdu o odmietnutí dovolania sťažovateľa je založený na racionálnom, podrobnom, a teda ústavne konformnom výklade právnej úpravy prípustnosti dovolania pre vady zmätočnosti v civilnom procese. Uznesením najvyššieho súdu nedošlo k porušeniu práv sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 v spojení s čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Preto je ústavná sťažnosť v časti porušenia týchto práv zjavne neopodstatnená a ako taká bola vo vzťahu k uzneseniu najvyššieho súdu podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

17. Pokiaľ ide o sťažovateľom namietané porušenie základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu, treba uviesť, že k zásahu do vlastníckeho práva sťažovateľa došlo v súlade so zákonom na základe zistení o neplatnosti prevodu vlastníckeho práva na sťažovateľa. Tento zákonom predpokladaný následok preto nie je porušením ústavného práva vlastniť majetok, a preto je ústavná sťažnosť aj z týchto dôvodov zjavne neopodstatnená a ako taká bola v rozsahu proti uzneseniu najvyššieho súdu podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

18. Ochranu základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy možno poskytnúť len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci ešte mohlo trvať. Ak v čase, keď sťažnosť ústavnému súdu došla, už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť v zásade odmieta ako zjavne neopodstatnenú (II. ÚS 12/01, IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 205/03, I. ÚS 16/04). Ústavná sťažnosť bola doručená, keď už okresný súd zabezpečil, že o dovolaní sťažovateľa bolo rozhodnuté, a tým bol odstránený stav právnej neistoty. Ústavná sťažnosť v časti porušenia práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy proti postupu okresného súdu je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. decembra 2022

Peter Straka
predseda senátu